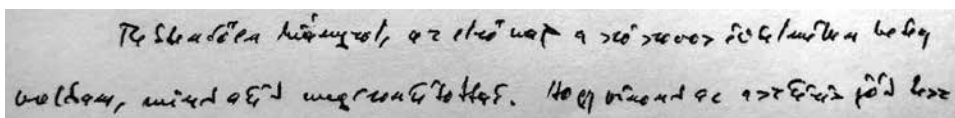

Abelard és Héloïse

Rettentően hiányzol, az első nap a szó szoros értelmében
beteg voltam, mint akit megcsónkítottak.

K. I. levele, Szigliget, 1986. 05. 22.

*A kés elvégezte dolgát, nem
gyógyult a seb. Hiába cseréltük rajta
a kötést, szüntelen átvérzett a géz.
A kék, fehér, zöld s megannyi hidegszín
változat, a lángoló és cikkanó vörös
a pólyán folyton-folyvást kiütött.
Jajgatott a sápadtbarna ragtapasz,
bőrödbe és bőrömbé tapadt.*

*Küldöncök jöttek, levelet hoztak.
Csatakos ágak az ablakon kopogtak.
Kérdezett a lámpás, tagadott a sötét.
Futott velük a jó és rossz szekér:
az elragadtatás és megszegyenülés.
A kés elvégezte dolgát, nem
gyógyult a seb. Hiába cseréltük rajta
a kötést, szüntelen átvérzett a géz.*